

BISBAT DE LLEIDA Full Domnical

ANY XLI ■ NÚM. 3425 D'AGOST DE 2013 www.bisbatlleida.org / Aportació voluntària: 0,30

€

DIUMENGE XXI DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 66,18-21)

Això diu el Senyor: «Jo conec les obres dels homes i els seus pensaments. Jo mateix vindré a reunir la gent de totes les nacions i de totes les llengües. Tots vindran aquí i veuran la meua glòria, i faré un prodigi enmig d'ells. Després enviaré alguns dels supervivents a les altres nacions, a Tarsís, a Fut i a Lud, a Mòsoc i a Ros, a Túbal i a Javan, a les illes llunyanes, que mai no havien sentit parlar de mi ni havien vist mai la meua glòria, i anunciaran la meua glòria entre les nacions. I de totes les nacions portaran els vostres germans com una ofrena al Senyor. Els portaran a cavall, en carruatges, en lliteres, muntats en mules o en dromedaris, fins a la muntanya santa de Jerusalem, diu el Senyor. Els presentaran tal com els israelites presenten en vasos purs la seva ofrena en el temple del Senyor, i jo fins en prendré alguns d'entre ells per fer-ne sacerdots o levites, diu el Senyor.»

▶ Salm responsorial (116)

R. *Aneu, anuncieu l'Evangelí per tot el món.*

Lloeu el Senyor, tots els pobles, / glorifiqueu-lo totes les nacions. R.
El seu amor per nosaltres és immens, / la fidelitat del Senyor durarà sempre. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 12,5-7.11-13)

Germans, heu oblidat les paraules encoratjadores que l'Escriptura us adreça com a fills: «Fill meu, no desestimis la correcció que ve del Senyor, no et cansis quan ell et reprèn, perquè el Senyor repta aquells que estima, fa sofrir els fills que ell prefereix». És per la nostra correcció que sofrim: Déu us tracta com a fills. Perquè, quin fill hi ha que el seu pare no corregeixi? La correcció, de moment, no sembla que porti alegria, sinó tristesa, però més tard, els qui han passat per aquest entrenament, en cullen en pau el fruit d'una vida honrada.

Per això enfortiu les mans que es deixen anar i els genolls que es dobleguen, aplaneu el camí per on passa el vostre peu, perquè el qui va coix no es faci més mal, sinó que es posi bé.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Lluç (Lc 13,22-30)

En aquell temps, Jesús, tot fent camí cap a Jerusalem, passava per viles i pobles i ensenyava. Algú li preguntà: «Senyor, són pocs els qui se salven?» Ell contestà: «Correu, mireu d'entrar per la porta estreta, perquè us asseguro que molts voldran entrar-hi i no podran.

»Després que el cap de casa s'haurà alçat a tancar la porta, de fora estant començareu a trucar i direu: «Senyor, obriu-nos». Ell us respondrà: «No sé d'on sou». Llavors començareu a dir-li: «Menjàvem i bevíem amb vós i ensenyàveu pels nostres carrers». Ell us respondrà: «No sé d'on sou. Lluny de mi, tots vosaltres que obraveu el mal.»

»Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents, quan veureu Abraham, Isahac i Jacob amb tots els profetes en el Regne de Déu, mentre que a vosaltres us hauran tret fora. I vindrà gent d'orient i d'occident, del nord i del sud, i s'asseuran a taula en el Regne de Déu. Mireu, ara són darrers els qui llavors seran primers, i són primers els qui llavors seran darrers.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 66,18-21)

Así dice el Señor:

«Yo vendré para reunir a las naciones de toda lengua: vendrán para ver mi gloria, les daré una señal, y de entre ellos despacharé supervivientes a las naciones: a Tarsis, Etiopía, Libia, Masac, Tubal y Grecia, a las costas lejanas que nunca oyeron mi fama ni vieron mi gloria; y anunciarán mi gloria a las naciones.

»Y de todos los países, como ofrenda al Señor, traerán a todos vuestros hermanos a caballo y en carros y en literas, en mulos y dromedarios, hasta mi monte santo de Jerusalén —dice el Señor—, como los israelitas, en vasijas puras, traen ofrendas al templo del Señor.

»De entre ellos escogeré sacerdotes y levitas —dice el Señor.»

▶ Salmo responsorial (116)

R. *Id al mundo entero y proclamad el Evangelio.*

Alabad al Señor, todas las naciones, / aclamadlo, todos los pueblos. R.
Firme es su misericordia con nosotros, / su fidelidad dura por siempre. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Hb 12,5-7.11-13)

Hermanos:

Habéis olvidado la exhortación paternal que os dieron: «Hijo mío, no rechaces la corrección del Señor, no te enfades por su reprendido; porque el Señor reprende a los que ama y castiga a sus hijos preferidos.»

Aceptad la corrección, porque Dios os trata como a hijos, pues, ¿qué padre no corrige a sus hijos?

Ninguna corrección nos gusta cuando la recibimos, sino que nos duele; pero, después de pasar por ella, nos da como fruto una vida honrada y en paz.

Por eso, fortaleced las manos débiles, robusteced las rodillas vacilantes, y caminad por una senda llana: así el pie cojo, en vez de retorcerse, se curará.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 13,22-30)

En aquel tiempo, Jesús, de camino hacia Jerusalén, recorría ciudades y aldeas enseñando. Uno le preguntó: «Señor, ¿serán pocos los que se salven?» Jesús les dijo: «Esforzaos en entrar por la puerta estrecha. Os digo que muchos intentarán entrar y no podrán.

»Cuando el amo de la casa se levante y cierre la puerta, os quedaréis fuera y llamaréis a la puerta diciendo: «Señor, ábrenos»; y él os replicará: «No sé quiénes sois.» Entonces comenzarán a decir: «Hemos comido y bebido contigo, y tú has enseñado en nuestras plazas.» Pero él os replicará: «No sé quiénes sois. Alejaos de mí, malvados.»

»Entonces será el llanto y el rechinar de dientes, cuando veáis a Abrahán, Isaac y Jacob y a todos los profetas en el Reino de Dios, y vosotros os veáis echados fuera. Y vendrán de Oriente y Occidente, del Norte y del Sur y se sentarán a la mesa en el Reino de Dios. Mirad: hay últimos que serán primeros y primeros que serán últimos.»

El Crist de la pietat. Pintura sobre taula atribuïda a Diego de la Cruz. Col·legiata de Covarrubias (Burgos)

COMENTARI

Són pocs els qui se salven?

La radicalitat que Jesús demana als homes i les dones que vulguin ser els seus deixebles provoca, evidentment, la pregunta que un deixeble anònim adreça a Jesús en aquest llarg camí cap a Jerusalem que inclou l'evangelista Lluç al bell mig del seu llibre.

Jesús respon per mitjà d'una comparança: l'accés a la salvació a través d'una porta estreta. La porta estreta impedeix l'accés massiu. Jesús exhorta a apressar-se a passar per aquesta porta estreta, perquè quan arribi la multitud el pas quedarà bloquejat. Jesús convida a aprofitar l'hora present per accedir a la salvació de Déu.

El tema de la porta enllaça, en un segon moment, amb una paràbola que parla també d'una porta; en aquesta ocasió la porta està ja tancada, després de tot un dia de restar oberta permetent l'accés a uns i altres. Els qui arriben tard i troben la porta ja tancada insisteixen per tenir encara la possibilitat de franquejar el pas, però els és negat, malgrat els motius al·legats.

Finalment, se'ns mostra el destí dels exclosos, dels qui queden fora de la porta: el plor i el cruixir de dents, en senyal de màxima tristesa i infelicitat. Mentre que, d'altra banda, gent procedent de totes les regions hauran pogut entrar i seure a taula en el Regne de Déu.

Jesús, per mitjà de les seves paràboles, vol excitar el nostre desig i moure la nostra voluntat per con-

vertir el nostre cor i la nostra vida a les exigències del Regne. L'accés no és fàcil, és estret, i, fins i tot, cal apressar-se abans no sigui massa tard; però no és impossible d'assolir ni tampoc restringit a unes poques persones. És un accés ofert universalment, tot i que força exigent i sense rebaixes de final de temporada.

L'avertiment final ens fa pensar: ara són darrers els qui llavors seran primers i són primers els qui llavors seran darrers. A la pregunta del deixeble, Jesús ens diu que l'oferta de salvació és universal però no automàtica; cal acomplir les condicions d'accés, que passen per la conversió a la radicalitat de Jesús.

ENTREVISTA

JORDI SÁNCHEZ TORRENTS

Comunicar en l'era digital

L'Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura engegà la 2a edició del postgrau en *Comunicació institucional i religió en l'era digital*, amb ponents com Luigi Accattoli (*Corriere della Sera*), Isidro Catela (CEE), Jesús Colina (Aleteia) o Paloma Gómez Borrero. L'objectiu és formar professionals competents en la comunicació i la imatge pública d'entitats eclesials i religioses, i explorar les noves possibilitats comunicatives que ofereix l'entorn digital. El doctor en comunicació, Jordi Sánchez Torrents n'és el coordinador.

Quina valoració feu de la primera edició?

Molt positiva. Hem aconseguit orquestrar més d'una trentena de professionals i teòrics de la informació religiosa al servei de les necessitats dels nostres alumnes i hem creat un espai de reflexió teòric i pràctic sobre el nou context digital i la religió. Aquest espai acadèmic-professional ja és tot un èxit.

Què destacades de la segona?

A més de fer sessions de gestió de xarxes socials i blogs, aprendrem a dissenyar plans d'acció comunicativa digital i estudiarem els vincles entre l'Església i conceptes com ara l'*engagement*, el *networking* i el *prosumer*.

Els càrrecs eclesials com valoren aquesta formació?

Hi ha de tot: tecnòfobs i tecnòfils. Jo crec que encara cal prendre molta més consciència de les possibilitats que ofereixen les noves tecnologies. Per a les noves generacions ja no hi ha una diferència entre viure *offline* i viure *online* perquè tot forma part de la seva realitat. També s'és cristià al ciberespai.

Òscar Bardají i Martín

FAMÍLIA I VACANCES

El perdó

La vida social no és fàcil. La societat es dirigeix per un principi fonamental: el de la justícia. Per això quan algú la lesiona, la societat actua durament, intentant restituir l'ordre perdut. Qui no actua correctament és castigat.

La convivència en la família tampoc no és fàcil. En la família, davant de les defallències, mancances, equivocacions, fins i tot infidelitats, hom espera comprensió, amor i perdó per davant de *justícia*.

El perdó neix en la família com a conseqüència de la convivència. El perdó no és un acte de superioritat sobre l'altre. La família és una comunitat que se sap limitada, on les relacions no s'estableixen des de la perspectiva de la sanció, en cas d'incompliment, sinó des de la perspectiva de l'ajut. La família no intenta, tan sols restablir l'ordre just, sinó recrear la persona. En la família s'ha de donar la *correcció fraterna*, no la sanció inquisidora, humiliant, perquè la persona és més important que el mal que ha fet.

Però, a cops, pot aparèixer en la relació familiar el ressentiment. Aquest comporta quedar-se en el passat, en l'obsessió del record de les ofenses i mancances. Quedar-se en el ressentiment és no avançar. És posar-se en el centre de la vida dels altres. Assumir el paper de jutge de la vida dels altres, tot esperant que els altres s'agenollin als nostres peus.

A la vida cal aprendre a passar pàgina. La clau de volta està en la capacitat d'estimar. Recordem les paraules de Jesús: «No ha de perdonar set vegades, sinó setanta vegades set». Cal estimar les persones. Sense les virtuts de paternitat-maternitat-fraternitat cap família es pot realitzar. Per alguna raó Jesús proposa que les relacions humanes siguin fraternals, que anem més enllà de la justícia.

Dr. Manuel Claret
Delegat de Pastoral Familiar

HECHOS DE VIDA

Para no perder el amor

1. Nos creemos los más agraciados, aunque seamos unos perfectos «egoístas», cargados de «amor propio» que nos hace infelices y perjudica a quienes están a nuestro lado.

2. El profesor de psicología y de pediatría de la Universidad de Barcelona, P. Bertrán Quera, referente a los matrimonios que se rompen por culpa del «yo», del «amor propio», del «orgullo herido», decía:

—«¿Cómo conseguir amor? El amor no se ha de conseguir. Lo tienes ya. Lo importante es vivir lo que tienes. Y no perderlos.»

3. Siempre se ha recomendado a las parejas de casados que para pulir aristas y mejorarse, de vez en cuando se sentaran lejos del hogar y hablaran de todo aquello que «uno espera y desea del otro». Un ejemplo: Él dice a ella:

—«Tú expones lo que quieras decirme y yo te escucho atentamente, sin interrumpirte. Luego yo hago lo mismo y tú me escuchas. Así ambos intentaremos mejorar nuestras vidas.»

4. Hay que evitar encasillarse en nuestro «punto de vista», recordar sólo lo negativo; el «yo» herido, lastimado. Arrancando el «amor propio» para que no nos dañe —como suele hacerlo—, evitaremos males mayores.

J. M. Alimbau

TEMPS D'ESTIU

«Portem el tresor en gerros de terrissa» (2Co 4,7)

«Amb les mans modela l'argila i, quan és dura, amb els peus estova la massa; després ha de fixar-se a estendre el vernís perfectament i es passa la nit netejant el forn» (Sir 38,34). El forn, quan està ben calent, dóna força i consistència a l'argila; és l'escalfor del seu forn que durà a bon fi l'obra de les seves mans i el somni del seu amor creador.

A tota terrissa estimada, Déu li dóna una silueta d'eternitat. Jo mirava al meu entorn i descobria altres vasos que les seves mans, amants, poderoses i hàbils, havien també pastat i plasmat. Sense cansar-se, fins i tot havia refet aquells vasos que no havien sortit bé... Cada vas tenia la seva forma i el seu color, sens dubte, segons la seva destinació. I tanmateix, des del més humil fins al més ric, tots eren bonics, tots estaven ben fets. Déu els havia modelat tal com volia!

«És que l'argila pot dir al terrisser: Què fas! Has engruat la teva obra!?» (Is 45,9). «És que la figura pot dir al qui l'ha modelada: Per què m'has fet així? El terrisser, ¿no és amo de la seva argila per a modelar amb la mateixa pasta vasos nobles i gerros ordinaris?» (Rm 9,20-21). Déu, per amor, en tots els vasos ben decorats, fins i tot en la pobresa d'un vas d'argila, hi ha posat el vi de la consagració que a tots ens fa disponibles per a la missió de l'Evangeli. Portem el tresor de la consagració en vasos de fang perquè quedi ben clar que el poder de l'Evangeli ve de Déu.

P. Ignasi Ricart, claretià

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 26. □ **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [1Te 1-5.8b-10 / SI 149 / Mt 23,13-22]. Santa Teresa de Jesús Jorret (Aitona 1843 - Llíria 1897), vg., fund. Gnes. dels Ancians Desemparats (Barbastre, 1873), patrona de la gent gran.
- 27. □ **Dimarts** [1Te 2,1-8 / SI 138 / Mt 23,23-26]. Santa Mònica (Tagaste 331 - Òstia 387), mare de sant Agustí, patrona de les dones casades.
- 28. □ **Dimecres** [1Te 2,9-13 / SI 138 / Mt 23,27-32]. Sant Agustí (354-430), bisbe d'Hipona (Àfrica) i doctor de l'Església; sant Julià, mr. (s. iv).
- 29. ■ **Dijous** [1Te 3,7-13 / SI 89 / Mc 6,17-29]. Martiri de sant Joan Baptista, decapitat (s. i), venerat a Sebaste; santa Sabina, mr.
- 30. ■ **Divendres** [1Te 4,1-8 / SI 96 / Mt 25,1-13]. Sant Fèlix, prev. i mr. a Roma (s. iv), patró de Vilafranca del Penedès; santa Joana Jugan, vg., fund. Germanetes dels Pobres (1839).
- 31. ■ **Dissabte** (□ Solsona i Tortosa) [1Te 4,9-12 / SI 97 / Mt 25,14-30]. Mare de Déu de la Cinta, apareguda, segons tradició, a la Catedral de Tortosa al 1178; sant Ramon Nonat, mercedari, card., patró de Cardona.
- 1. ■ **† Diumenge vinent**, XXII de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Sir 3,19-21.30-31 / SI 67 / He 12,18-19.22-24a / Lc 14,1.7-14]. Sant Lleïr o Lliceri, bisbe de Coserans (s. vi); sant Gil o Gili, abat, penitent a Núria.

Edició: MCS del bisbat de Lleida, c/ Bisbe 1, 25002 Lleida, tel. 973 268 628; a/e: mcs@bisbatlleida.org Web: www.bisbatlleida.org - Dip. legal B. 52212-2000 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat **Agenda**, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: **Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737**